

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jana TAUSCHOVÁ. *Prostituce v perspektivě zákona a diskusí v české společnosti mezi lety 1851 – 1853 a 1921 – 1923*. Praha 2022. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií. 66 s.

Jana Tauschová se v předložené bakalářské práci zaměřila na fenomén prostituce, konkrétněji na trestněprávní ustanovení z let 1852 a 1922, které se prostituce dotýkají a jejich reflexe zejména v rámci lékařském prostředí.

První část práce autorka věnovala poměrně zdařilému uvedení do kontextu, přičemž neopomněla čtenáři přiblížit základní pojmosloví (nevěstka, kuplířství atd.) v dobových významech užívaných v normativních textech a naučných slovnících. V následujících oddílech první části představuje na základě studia sekundární literatury i pramenů obsah zákoníků z let 1852 a 1922 (v tomto případě autorka zohlednila i rozpravy před přijetím zákona). Vzhledem k tomu, že většinu z pramenné základny práce představuje dobový tisk, v závěru první části Jana Tauschová čtenáře seznamuje i se základními informacemi k vývoji periodického tisku v 19. a na počátku 20. století.

Jádro práce čtenář nalezne ve druhé části. Autorka se zde zaměřila na medicínský, náboženský a právní diskurs, „především tedy na medicínský diskurs, jelikož hrál důležitou roli při reglementaci i abolicí“ (s. 26) a pokusila se o jejich vzájemné porovnání z hlediska významových posunů či vzájemné provázanosti.

Jana Tauschová prokázala dostatečnou schopnost samostatné práce odpovídající nárokům kladeným na bakalářskou kvalifikační práci. Z pozice vedoucího práce musím ocenit pracovní nasazení autorky, zájem o vybrané téma a schopnost práce s poměrně obsáhlou základnou informačních zdrojů. I přes autorčin „zápal“ však trpí výsledná podoba řadou „neduhů“. Na prvním místě musím podotknout, že autorka v rámci bakalářského studia neprošla hlubším školením v teoretických a metodologických základech historických věd, což se v kombinaci s časovým horizontem pro vypracování samozřejmě odrazilo ve značně omezené reflexi teoretického a metodologického zázemí – v textu práce zkrátka chybí a čtenář je odkázán na vlastní „úsudek“, což platí i pro čtenářova setkání s pojmy diskurs či analýza (s či bez přidaných adjektiv), které autorka nedokázala blíže vymezit. Práci by jistě prospěl podstatně delší časový horizont zpracování, který by autorce dovolil doplnit deficity v „řemeslném“ zázemí a zbavit výslednou podobu práce formulačních neobratností.

I přes zmíněné (závažné) výtky a s přihlédnutím k nasazení a zápalu pro téma doporučuji práci Jany Tauschové k obhajobě a navrhuji, dle průběhu obhajoby, hodnocení v dolním pásmu známky velmi dobře.

Kounice, 30. 8. 2022

Mgr. Jan Tuček, Ph.D.

